One who refuses does not receive *K'nass*

הממאנת אין לה לא קנס -

Overview

A minor girl (under the age of twelve), who has no father and was married off by other family members, can dissolve the marriage by merely stating that she refuses to be with her husband. This refusal is called מיאון. The ברייתא teaches us that a does not receive קנס is she was forced or seduced. There is a dispute between ברייתא and תוספות as to what the ברייתא means.

פירש בקונטרס¹ לפי שהיא בחזקת בעולה² -

רש"י explained that the reason there is no קנס for a ממאנת, for she is in the presumptive status of a בעולה, and the חיוב קנס is only for a בתולה –

מוספות asks on פרש"י:

רבינו יצחק דאם כן היכי דייק לקמן³ הא קטנה בעלמא אית לה - And the ר"י has a difficulty with פרש"", for if indeed it is so (that someone [else] was מאנס (מפתה (מפתה מפתה)) her after the מיאון, how does the גמרא later infer from this ברייתא 'but a 'regular קטנה receives, 'how can we make such an inference -

- דלמא הכי קאמר הממאנת אין לה קנס אם בא עליה כשהיא נערה המי קאמר הממאנת אין לה קנס אם בא עליה כשהיא עליה בעלמא אית לה Perhaps this is what the ברייתא means when saying that the ממאנת has no קנס, in a case where he came upon the ממאנת later, when she was a נערה, she does not receive קנס since she is בחזקת בעולה. The inference would be, 'but a 'regular' נערה (not one who was previously a ממאנת) receives -

מוספות anticipates and rejects another possible difficulty with פירש":

-ומיהו אין להקשות אמאי נקט ממאנת הוי ליה למינקט כל אשה שניסת ונתגרשה

_

¹ בד"ה אין.

² A בעולה is a woman who is no longer a בתולה (a virgin). רש"י is interpreting the ברייתא in the case where the ממאן and someone was מאמן, and someone was מאמן (מפתה מפתה) her after the מאאן. We assume that this אנס had marital relations with her husband during their marriage, before the מיאון, therefore she is a בעולה (בתולה) and not eligible for קנס.

³ או,א. A ממאנת is by necessity a קנה. The אמרה infers that the ממאנת (who is a ממאנת) has no קנה, but a 'regular' קטנה (who is not a ממאנת) does receive קנס (even though she is not a נערה [which is written in the [פסוק]).

⁴ Why should we assume that when the ברייתא states ממאנת אין לה קנס, it means that he was מאנס ומפתה her when she was a מנערה, perhaps the ברייתא meant that it took place later when she was a קטנה, so there is no proof that a קטנה.

⁵ This is referring to a woman who had נישואין also, after her (קידושין (אירוסין). Once a woman had בעולה, we assume her to be a בעולה (and she will not receive נאנס if she was נאנס after her divorce). According to בעולה that the reason ממאנת אין לה קנס is because since she was married (נשואה), she is ברייתא, so why limit it to a ממאנת, the ברייתא should have stated that any woman who was a נשואה בעולה is considered a בעולה. This is the

However, we cannot ask, why does the ברייתא mention that a ממאנת has no קנס has no ברייתא should have stated, 'any woman who was married and divorced has no קנס '–

תוספות responds that this is no question:

- ⁶ידהא איכא למאן דאמר לקמן (דף לח,א) דאפילו אם נתארסה ונתגרשה אין לה קנס For later there is one opinion who maintains that even if there was only אירוסין and she was divorced, she still does not receive קנס

חוספות offers his interpretation:

ונראה לרבינו יצחק דהכי פירושו אין לה לא קנס ולא פיתוי -And it appears to the ר"י that this is the explanation of 'the ממאנת does not receive neither פֿרתוי; it is a case -

אם אנסה בעלה או פיתה אותה כשהיתה תחתיו קודם מיאון -Where the husband forced her or seduced her when she was married to him before the מיאון, so -

אף על גב דכשמיאנה איגלאי מילתא שלא היתה אשתו" -Even though when she was ממאנת, it was revealed retroactively that she was not his wife when he was מפתה or מאנס her, nevertheless she does not receive the -

והשתא דייק שפיר לקמן הא קטנה בעלמא אית לה - So now that the case of מיאון is where he was מאנס ומפתה before the מיאון, when she was still a מיאון, the גמרא later rightfully infers from this ruling of הממאנת, that by a 'regular', she receives the קנס if someone was מפתה מאנס her –

מוספות asks:

- אבל קשה לרבינו יצחק מהא דקאמר בסמוך

question we seemingly could have asked on פרש"י.

⁷ מיאון accomplishes that the marriage is completely annulled retroactively; it is as if they were never married. Seemingly she should receive the אוס , since now we know that when he was מאנס ומפחה her, she was not his wife (for she made מאנס ומפחה later), nevertheless she does not receive קנס since when he was מאנס ומפחה her, she was his wife.

 $^{^8}$ אלו, 8 להנה אמאנת אין לה קנס מאנת אין לה קנס ברייתא there had a difficulty how to establish the ברייתא. The ממאנת אין לה קנס מות maintain that a קנס מות הפניעפים, while "ח"מ maintains a קנס does not receive ברייתא בריית cannot follow the view of מאנת אין לה קנס since we can infer from ממאנת אין לה קנס does receive קנס 8 . It cannot follow the ברייתא since the איילונית has no קנס מוערה בערה attempted to answer that the ברייתא 8 שלח 8 שלח מוערה הממאנת 8 שלח מוערה הממאנת 8 שלח 8

However, the גמרא has a difficulty from this which the גמרא states shortly -

וכי תימא כולה רבי מאיר היא ובממאנת סבר לה כרבי יהודה -

'And if you will say the entire ברייתא is according to ה"ל, and by ממאנת he (ר"מ) agrees with 'ר"ל'-

- יון דאיירי שבא עליה בעלה כשהיא נערה שוב אינה יכולה למאן '' והשתא '' והשתא והשתא עליה בעלה בעלה בעלה בעלה בעלה בעלה נשהיא is where her husband was with her when she was a נערה, she can no longer be ממאן -

דמודה רבי יהודה כשבעל כדאמר בפרק בא סימן (נדה נב,א. ושם) For, as the גמרא states in ר"י admits that if he had relations with her when she was a מאן that she can no longer be מאן

מוספות answers:

-ייי ותירץ רבינו יצחק דמיירי כשפירש בהדיא שאינו בועל לשם קידושין ותירץ רבינו יצחק דמיירי כשפירש בהדיא שאינו בועל the ר"י answered that it is in a case where he explicitly stated that he is not being בועל for the sake of קידושין -

ועוד¹³ דפיתוי ואונס לאו לשם קידושין הוא דבההיא לא מודה רבי יהודה:

And additionally, קידושין, so in that case, קידושין, so in that case, נערה does not admit that she cannot be ממאן but rather she can be ממאן.

Summary

According to פיתוי ואונס took place after the מיאון, while according to מיאון it took place before the מיאון.

Thinking it over

1. Why did the גמרא (later) assume that the פשט of the ברייתא is like תוספות (so we can infer that תוספות ליה קנס (so we cannot infer that (קטנה אית ליה קנס), but not like רש"י)?

_

 $^{^9}$ According to מאן that the מיאון took place after the מיאון, there is no difficulty; she was a אונס ממאן when she was a מאכח ממאן, and someone was מאנס ומפתה her.

¹⁰ According to מיאון the rule of מאנח הממאנת אין לה קנס before the מאנח מפתה. We will have to say (that if מאון agrees with מאנח במחה מאנח ממאן that he was מאנח מפתה when she was a מיאון (before מיאון). [It cannot mean that he was מאנח מפתה אווף מאנח מפתה אווף מאנח מפתה מאנח מפתה מאנח של while she was a קטנה (according to מיאון), therefore we must say that we are discussing a case where he was מאנח ומפתה when she was a מיאון, before מאנח מפתה.]

¹¹ Once she is a מקודשת מה"ת and the ביאה makes her מקודשת מה"מ to her husband, and she can no longer be ממאן.

¹² Therefore, she is still not מקודשת to him מה"ת, and she can still be ממאן (according to ר"י).

¹³ The 'ועוד' maintains that it is not necessary to establish this in a case where he explicitly stated that the ביאה was not אונס ופיתוי, but rather since the ביאה was in a manner of אונס ופיתוי, it is self-understood that it was not לשם אידושין, without him needing to say it explicitly. See 'Thinking it over'.

¹⁴ See footnote # 4.

2. תוספות writes that by אונס ופיתוי it is לאו לשם קידושין. This may be self-evident by אונס, however why should we assume that by פיתוי it was אונס! 16

¹⁵ See footnote # 13. ¹⁶ See שיטה מקובצת.